

KLAUSIMYNAS PASKIRTAJAM KOMISIJOS NARIUI**Christophe'ui HANSENUI****Žemės ūkis ir maisto sektorius****1. Bendra kompetencija, įsipareigojimai Europai ir asmeninis nepriklausomumas**

Kuriuos savo asmeninės kvalifikacijos ir patirties aspektus išskirtumėte kaip itin tinkamus tapti Komisijos nariu ir dirbti dėl Europos bendrojo intereso, ypač srityje, už kurią būtumėte atsakingas? Kaip prisidėsite prie Komisijos politinių gairių įgyvendinimo? Kaip įgyvendinsite lyčių aspekto integravimą ir kaip lyčių aspektu grindžiamą požiūrį įtrauksite į visas Jūsų atsakomybei priskirtinas politikos sritis? Kaip įgyvendinsite jaunimo klausimų integravimą?

Kaip galėtumėte Parlamentui įrodyti, kad esate nepriklausomas? Kaip užtikrintumėte, kad dėl Jūsų ankstesnės, dabartinės ar būsimos veiklos nekils jokių abejonių, kad galite tinkamai eiti pareigas Komisijoje?

Ilgiau kaip penkerius metus buvau Europos Parlamento narys ir ėjau įvairias pareigas skirtinguose komitetuose. 2022 m. buvau išrinktas Europos Parlamento kvestoriumi. Eidamas tas pareigas dėjau pastangas stiprinti šią instituciją – siekiau, kad jos nariams būtų sudarytos geresnės sąlygos vykdyti savo įgaliojimus. Vienas iš mano, kaip pranešėjo, nuopelnų – glaudesni frakcijų ryšiai. Tai liudija sutelkta svari balsų dauguma plenariniuose posėdžiuose, per kuriuos buvo svarstomi tokie dokumentai, kaip Užsienio subsidijų reglamentas, ES ir Jungtinės Karalystės prekybos ir bendradarbiavimo susitarimas arba Geriamojo vandens direktyva. Jei Parlamentas mane patvirtins, kad savo tarnystę Europos labai tęsčiau kaip Komisijos narys, ši mano tiesioginė patirtis, padėjusi man suvokti, kaip svarbu išklausti visų nuomones ir ieškoti kompromisų, bus neįkainojama.

Sąjungos teikiamą naudą pajutau gana anksti – dar tuomet, kai augau Liuksemburgo ir Belgijos pasienyje esančiame nedideliame šeimos ūkyje ir padėjau jį prižiūrėti. Ši gyvenimiška patirtis, kurią praturtino įgytas aplinkos mokslų ir rizikos valdymo srities diplomatas, išugdė manyje nuoširdžią pagarbą aplinkai ir suformavo tvirtą įsitikinimą, kad tiems, kas dirba žemę ir aprūpina mus maistu, reikia užtikrinti tvarius pragyvenimo šaltinius. Ši patirtis taip pat padėjo aiškiai suvokti, koks svarbus vaidmuo tenka ES žemės ūkio ir aplinkos politikai. Todėl labai džiaugiuosi, kad išrinktoji Pirmininkė man patikėjo žemės ūkio ir maisto sektoriaus sritį. Mano profesinė karjera ir valstybės tarnautojo pareigos daugiausia buvo susijusios su gamtos ir ūkininkavimo klausimais: dar visai neseniai ėjau Aplinkos, klimato ir biologinės įvairovės komiteto pirmininko ir Liuksemburgo Deputatų Rūmų Žemės ūkio, vynuogininkystės ir kaimo plėtros komiteto nario pareigas. Šios patirtys padėjo man suprasti, kad ūkininko profesija jaunimui atrodo nepatraukli.

Džiaugiuosi, kad išrinktoji Pirmininkė kaip prioritetinę užduotį man pavedė stiprinti žemės ūkio ir maisto sektoriaus konkurencingumą, atsparumą ir tvarumą. Tam, kad ūkininkavimo sektorius būtų pajėgus įveikti būsimus iššūkius, ateities kartas reikia paskatinti prižiūrėti žemę, suteikiant joms galimybių save realizuoti šiame sektoriuje ir sudarant joms orias darbo sąlygas. Visiškai pritariu išrinktosios Pirmininkės nuomonei, kad tai turi būti daroma atidžiai įsiklausant į kaimo bendruomenių, kurioms priklauso daugiau kaip 30 proc. ES gyventojų, problemas. Pasirūpinsiu, kad būtų atsižvelgta į strateginio dialogo dėl žemės ūkio ateities ataskaitoje pateiktas išvadas. Ši svarbi ataskaita – tai viena iš keturių ataskaitų, kuriomis bus grindžiamas Kolegijos darbas. Įsipareigoju, bendradarbiaudamas su suinteresuotaisiais subjektais ir valstybėmis narėmis, kuo tinkamiau išnaudoti visas BŽŪP priemones, kuriomis siekiama į ūkininkų gretas pritraukti daugiau moterų ir pagerinti jų padėtį kaimo vietovėse. Taip pat užtikrinsiu, kad tos priemonės veiksmingai papildytų nacionalines intervencines priemones. Vadovaudamasis šiais principais dėsiu pastangas, kad būsima BŽŪP atitiktų savo paskirtį. Pavyzdžiui, sieksiu, kad ūkininkaujančioms moterims būtų sudarytos palankesnės sąlygos gauti paskolas ar papildomų investicijų savo ūkiams. Be to, užtikrinsiu, kad mano kabineto nariai būtų skiriami laikantis lyčių pusiausvyros principo.

Kartų kaita ir parama jauniems ūkininkams – tai mano širdžiai itin artimos temos. Žemės ūkio politikos srityje mano vizija yra daugiausia orientuota į veiklą, kuri padės užtikrinti, kad ūkininkavimas būtų perspektyvus ir patrauklus dar ne vieną dešimtmetį. Ūkininkavimo ateitis Europoje yra neatsiejama nuo tvarumo, kuris turi apimti visus aspektus: būtina užtikrinti gerą dirvožemio būklę ir hidrologinį atsparumą, pasirengti klimato kaitai, sudaryti palankias sąlygas kaimo vietovėms klestėti, skatinti investicijas ir inovacijas (be kita ko, sudaryti sąlygas gauti kapitalo), užtikrinti, kad ūkininko profesija nešų pelną, ir stiprinti ūkininkų padėtį maisto vertės grandinėje. Aš ne tik pristatysiu kartų kaitos strategiją, bet taip pat daug dėmesio skirsiu jaunimo poreikiams ir problemoms, kurių kyla įgyvendinant dabartinę BŽŪP. Šiuo tikslu ketinu rengti metinius jaunimo politikos dialogo susitikimus – pirmasis susitikimas bus surengtas jau per pirmąsias 100 naujosios Kolegijos kadencijos dienas.

Per visą savo karjerą ir eidamas valstybės tarnautojo pareigas visuomet laikiausi nepriklausomumo ir atskaitomybės taisyklių. Ketinu ir toliau griežtai laikytis Sutarčių raidės ir dvasios, taip pat vykdyti įsipareigojimą veikti Europos labai nesivadovaujant jokiais nurodymais, visų pirma kiek tai susiję su visiško nepriklausomumo, skaidrumo, nešališkumo ir atsidavimo Komisijai įpareigojimais. Visapusiškai laikysiuosi Europos Komisijos narių elgesio kodekso ir jį gerbsiu. Įsipareigoju nedelsdamas informuoti Pirmininkę apie bet kokią situaciją, dėl kurios man einant oficialias pareigas galėtų kilti interesų konfliktas, ir prireikus atnaujinsiu savo interesų deklaraciją, kuri bus prieinama visuomenei.

2. Skiriamos pareigos ir bendradarbiavimas su Europos Parlamentu

Ar įsipareigojate tinkamai informuoti Parlamentą apie savo ir Jums pavaldžių padalinių veiksmus? Kaip apibrėžtumėte savo atskaitomybę Parlamentui?

Kokius konkrečius įsipareigojimus esate pasirengę priimti dėl savo bendravimo su Parlamentu ir dalyvavimo Parlamento komitetų posėdžiuose ir plenariniame posėdyje, taip pat dėl skaidrumo, bendradarbiavimo ir veiksmingų tolesnių veiksmų dėl Parlamento pozicijų bei raginimų imtis teisėkūros iniciatyvų? Ar esate pasirengę tomis pačiomis sąlygomis kaip ir Tarybai laiku teikti Parlamentui informaciją ir dokumentus, susijusius su planuojamomis iniciatyvomis ar vykdomomis procedūromis?

Esu tvirtai pasiryžęs nuolat informuoti Parlamentą apie savo ir Žemės ūkio ir kaimo plėtros generalinio direktorato veiksmus. Tai, kad man jau teko eiti Europos Parlamento ir Liuksemburgo Deputatų Rūmų nario pareigas, reiškia, jog atskaitomybė Parlamentui, vykdomosios institucijos politinė kontrolė ir demokratinė priežiūra man yra savaime suprantami dalykai. Už savo veiksmus žemės ūkio ir maisto sektoriaus srityje priimsiu visą politinę atsakomybę prieš Europos Parlamentą ir jo atstovaujamas Europos piliečius. Mano, kaip Kolegijos nario (jei mane patvirtins), vaidmuo yra neatsiejamas nuo pareigos bendradarbiauti su kitais Komisijos nariais vadovaujantis kolegialumo ir lojalumo dvasia, laikantis Pirmininkės nustatytų darbo metodų. Žemės ūkio ir maisto sektoriaus politika yra glaudžiai susijusi su kitų sričių politika, todėl šis bendradarbiavimas tampa dar svarbesnis. Europos Parlamento narys buvau ilgiau kaip penkerius metus, todėl visiškai pritariu teisėtiems Parlamento lūkesčiams Komisijos narių atžvilgiu. Dialogas, taip pat reguliarus atviras bendravimas su komitetais ir plenarinių posėdžių dalyviais yra pagrindiniai mūsų aktyvaus dalyvavimo demokratiname procese elementai. Man visada bus garbė grįžti į Parlamentą, atsakyti į Parlamento narių klausimus ir išlaikyti dideliu tarpusavio pasitikėjimu, atvirumu ir skaidrumu grindžiamą tarpusavio bendradarbiavimą. Išrinktoji Pirmininkė savo politinėse gairėse pabrėžė pasiryžimą stiprinti dialogą su Parlamentu. Visiškai pritariu šiai minčiai, nes pripažįstu bendradarbiavimo su Parlamentu ir jo išrinktaisiais nariais svarbą siekiant užtikrinti ES politinio proceso veiksmingumą ir teisėtumą. Todėl įsipareigoju reguliariai dalyvauti Parlamento plenariniuose posėdžiuose ir glaudžiai bendradarbiauti su žemės ūkio ir maisto klausimus svarstančiais komitetais, jų nariais, koordinatoriais ir pirmininkais. Būdamas Parlamento narys dalyvavau beveik visuose plenariniuose posėdžiuose. Jei būsiu patvirtintas Kolegijos nariu, mano uolumas išliks toks pat. Rūpinsiuosi, kad mano kabineto nariai ir man pavaldžios Komisijos tarnybos vadovautųsi tais pačiais atvirumo, skaidrumo ir bendradarbiavimo principais.

Esu nusiteikęs imtis paveikių tolesnių veiksmų dėl Parlamento pozicijų bei raginimų imtis teisėkūros iniciatyvų. Įsipareigoju įgyvendinti 2010 m. Pagrindų susitarimo ir 2016 m. Tarpinstitucinio susitarimo dėl geresnės teisėkūros nuostatas savo atsakomybės srityse. Atsižvelgsiu į Parlamento nuomonę ir visomis išgalėmis stengsiuosi, kad būtų laiku pateikiamas raštiškas atsakymas į Parlamento rezoliucijas. Išrinktoji Pirmininkė savo politinėse gairėse įsipareigojo stiprinti bendradarbiavimą pagal SESV 225 straipsnį ir paprašė Komisijos narių dalyvauti struktūriniuose dialoguose su Parlamento komitetais dėl šių rezoliucijų. Džiaugsiuosi galėdamas dalyvauti tokia dialoge, tad ketinu dažnai lankytis Briuselyje ir Strasbūre.

Galiausiai, man teko garbė dalyvauti keliose teisėkūros procedūrose – esu rengęs Parlamento vidaus poziciją bei dalyvavęs derybose dėl jos ir vykdęs įgaliojimus tarpinstitucinėse derybose. Ši patirtis padėjo suformuoti tvirtą įsitikinimą, kad būtina užtikrinti Parlamento ir Tarybos lygiateisiškumą ir plėtoti ypatingą Parlamento ir Komisijos partnerystę. Todėl įsipareigoju įgyvendinti visas pirmiau minėtų susitarimų nuostatas ir užtikrinti vienodas sąlygas visais atvejais, kai Parlamento ir Tarybos kompetencija yra vienoda. Manau, kad tai yra būtina sąlyga, kad trys institucijos galėtų sėkmingai derėtis ir pasiekti politinius susitarimus, kurie patenkintų Europos piliečių lūkesčius per ateinančius penkerius metus.

Žemės ūkio ir kaimo plėtros komiteto klausimai

3. Pavasarį vykę ūkininkų protestai aiškiai parodė didžiulius sunkumus, su kuriais susiduria ūkininkai. Jie visų pirma atkreipė dėmesį į teisingų pajamų poreikį, mažą ūkininkavimo pelningumą dėl žemų gamintojų kainų ir didelių gamybos sąnaudų, nesąžiningą konkurenciją, nulemtą importo iš trečiųjų šalių ir abipusiškumo stokos, reglamentavimo našta ir į tai, kad nėra paskatų laikytis aukštų aplinkos apsaugos standartų žemės ūkyje. Kadangi ūkininkai dažnai yra silpniausia maisto tiekimo grandinės grandis ir jų pajamos struktūriškai yra mažesnės už kitų sektorių vidurkį, kokios yra Jūsų, kaip paskirtojo Komisijos nario, įgaliojama raste paskelbtos „Žemės ūkio ir maisto sektoriaus vizijos“ idėjos, kuriomis būtų siekiama užtikrinti sąžiningas pajamas ūkininkams, gerinti jų padėtį maisto tiekimo grandinėje, didinti kainų nustatymo skaidrumą ir į šį sektorių pritraukti jaunuosius ūkininkus? Kaip planuojate trumpuoju ir ilguoju laikotarpiu dar labiau sumažinti ir racionalizuoti administracinę našta ir pareigas teikti ataskaitas, atsirandančias dėl įvairios ūkininkams taikomos politikos?

Ūkininkai ir tie, kurie svarsto imtis ūkininkavimo, nusipelno aiškios žemės ūkio ir maisto sistemų vizijos, kuri suteiktų didesnę nuspėjamumą ir atitiktų ateities kartų poreikius. Šiame lūžio etape turime savęs paklausti: kokias sąlygas reikia sudaryti ūkininkams, kad jie galėtų ir toliau prižiūrėti žemę, turėtų galimybių save realizuoti ir oriai dirbti savo darbą, o iš savo ūkių galėtų pragyventi ne tik šiandien ir rytoj, bet ir 2040 m.?

Daugeliui ūkininkų teko išgyventi sunkius laikus, ir tą jų skundą šiais metais išgirdome. Mažos pajamos ir jų nepastovumas, nesubalansuoti prekybiniai santykiai vertės grandinėje, reguliavimo reikalavimų gausa, klimato kaitos poveikis ir didėjantis geopolitinis nestabilumas – tai problemos, dėl kurių ūkininkauti dažnai neapsimoka. Todėl nenuostabu, kad ūkininkavimas jaunimui yra nepatrauklus.

Noriu pasidžiaugti, kad per pastaruosius metus ūkininkai pademonstravo stebėtiną atsparumą. Jie ne tik toliau deramai aprūpino Europą ir trečiąsias šalis saugiais ir kokybiškais maisto produktais, bet ir prižiūrėjo žemę, saugojo kraštovaizdžius, puoselėjo kultūros paveldą ir padėjo išlaikyti kaimo vietovių gyvybingumą. Jei būsiu patvirtintas Komisijos nariu, vadovaudamasis Pirmininkės nurodymais ir bendradarbiaudamas su kitais Kolegijos nariais per pirmąsias 100 savo kadencijos dienų parengsiu žemės ūkio ir maisto sektoriaus viziją. Toje vizijoje, kuri apims įvairius strateginius žemės ūkio ir maisto sektoriaus aspektus, bus nubrėžti būsimų iniciatyvų apmatai.

Pristatydamas visai žemės ūkio maisto produktų vertės grandinei skirtą viziją sieksiu pasiūlyti būdų, kaip užtikrinti ilgalaikį sektoriaus konkurencingumą, tvarumą, pelningumą ir patrauklumą, išsaugant ūkininkavimo įvairovę visame mūsų žemyne. Ta vizija aprėps įvairius dalykus, pavyzdžiui, socialinę ir ekonominę ūkininkų padėtį (visų pirma jų pajamas), sąžiningesnes vertės grandines, didesnę ūkių atsparumą, tvaraus ūkininkavimo skatinimą, maisto nuostolių ir švaistymo mažinimą, administracinės naštos, susijusios su nacionaliniais ir Europos teisės aktais ir ataskaitų teikimo reikalavimais, mažinimą, taip pat žinių, inovacijų ir investicijų plėtros skatinimą.

Vizijoje bus išdėstyta, kaip šiose pagrindinėse srityse sieksime pažangos, bendradarbiaudami su suinteresuotaisiais subjektais, valstybėmis narėmis ir Europos Parlamentu. Šioje strateginio dialogo dėl žemės ūkio ateities Europos Sąjungoje ataskaita grindžiamoje vizijoje bus atsižvelgta į visus atitinkamus požiūrius, visų pirma į Europos Parlamento ir Tarybos požiūrius.

Pagrindinė mano vizijos idėja – sustabdyti lėtos kartų kaitos tendenciją, užtikrinant, kad ūkininkavimas išliktų perspektyvi ir patraukli profesija dar ne vieną dešimtmetį. Naujais duomenys rodo, kad tik 12 proc. visų ES ūkių valdo jaunesni nei 40 metų ūkininkai. Jei norime išsaugoti ūkininkavimo ateitį būsimoms kartoms, turime veikti ryžtingai. Privalome užtikrinti, kad ateinanti karta galėtų ir toliau sėkmingai save realizuoti vykdydama ūkininkavimo veiklą ir tiekti aukštos kokybės maisto produktus, o taikomos gamybos sistemos būtų grindžiamos gamtos ir žemės ūkio neatsiejamumo principu. Jauniesiems ūkininkams reikia teisingų pajamų, derlingo dirvožemio, žemės ir kapitalo, tinkamų įgūdžių, technologijų ir novatoriškos selekcinės medžiagos, atsparių kultūrinių augalų auginimo ir gyvulininkystės sistemų, kurios taip pat atitiktų vartotojų poreikius, ir galimybes plėtoti tvarią gamybą patraukliose kaimo vietovėse.

Todėl, glaudžiai bendradarbiaudamas su jaunaisiais ūkininkais ir Europos jaunimu (be kita ko, jaunimo politikos dialogo susitikime, kurį surengsiu per pirmąsias 100 naujos kadencijos dienų), parengsiu kartų kaitos strategiją. Jos paskirtis bus jauniesiems ūkininkams sudaryti sąlygas kurti žemės ūkio sektoriaus ateitį išnaudojant visus turimus verslumo gebėjimus ir inovacijų potencialą. Į tą strategiją bus įtrauktos konkrečios ir novatoriškos priemonės, kurios padės efektyviau šalinti pagrindines kartų kaitos kliūtis, pavyzdžiui, susijusias su prieiga prie žemės, kreditų ir žinių. Viena iš tokių priemonių – Europos žemės stebėjimo centras. Jis padės mums didinti skaidrumą žemės rinkoje, be kita ko, taikant investicijų į žemę ir ūkius kilmės tikrinimo mechanizmą.

Kad ūkininkai ir toliau galėtų verstis savo profesija, o jų gretas papildytų jauni ir nauji ūkininkai, būtina užtikrinti teisingas ir pakankamas ūkio pajamas. Tačiau šiuo metu vidutinės ūkininkų pajamos yra gerokai mažesnės už vidutinį darbo užmokestį Europos Sąjungoje. Daugelis ūkininkų neturi reikiamų lėšų investuoti į pertvarką. Tokią nederamą padėtį reikia keisti. Ūkininkai iš rinkos turi gauti daugiau pajamų, kad galėtų taip pat investuoti į savo ūkių pritaikymą ateities iššūkiams ir didesnę atsparumą.

Todėl, jei būsiu patvirtintas Komisijos nariu, rinksiuosi kompleksiską priemonių rinkinį. Turime naudotis visais pajamų šaltiniais: pajamomis iš rinkos, viešąja pajamų parama ir naujais alternatyviais pajamų šaltiniais, pavyzdžiui, pajamomis iš anglies kaupimo ūkininkavimo. Pagrindinis mūsų politikos tikslas turi būti užtikrinti, kad ūkininkai iš rinkos gautų tinkamesnį atlygį ir kad kartu būtų saugomas dirvožemis ir aplinka. Tai padės išsaugoti žemės ūkio veiklos pagrindus ateities kartoms. Akivaizdu, kad pagal BŽŪP teikiama parama tebėra labai svarbi ūkininkų rėmimo priemonė: ūkininkams atlyginama už ekosistemines paslaugas ir kompensuojama už darbą vietovėse, kuriose esama gamtinių kliūčių, taip pat remiamos investicijos į klimato kaitos švelninimą, prisitaikymą prie jos ir aplinkosaugos išsipareigojimų laikymąsi. Bendrą žemės ūkio politiką turime supaprastinti ir padaryti tikslingesnę, taip pat užtikrinti tinkamą paskatų, investicijų ir reglamentavimo pusiausvyrą. Pasirūpinsiu, kad pagal šią politiką socialinė ir ekonominė parama būtų skiriama tiems ūkininkams, kuriems labiausiai jos reikia, visų pirma smulkiesiems ūkininkams, taip pat būtų taikomos paskatos teikti ekosistemines paslaugas ir remiamos kaimo vietovės.

Kad ūkininkai gautų deramas pajamas iš rinkos, jie turi turėti galimybę derėtis dėl sąžiningų kainų. Tačiau šiuo metu daugeliui ūkininkų tai neįmanoma dėl silpnesnės jų derybinės galios ir nepakankamo rinkos skaidrumo. Esu pasiryžęs toliau stiprinti ūkininkų derybinę galią ir kuo labiau sumažinti riziką, kad jie bus sistemingai verčiami prekiauti savo produkcija kainomis, kurios yra mažesnės už gamybos sąnaudas.

Jei būsiu patvirtintas Komisijos nariu, žemės ūkio ir maisto sektoriaus vizijoje išdėstysiu būdus, kaip tą tikslą pasiekti. Pirmą, turime padėti ūkininkams efektyviau naudotis esamomis priemonėmis, visų pirma galimybe prisijungti prie gamintojų organizacijų ir jų asociacijų. Antra, rekomenduosiu, kad Komisija skubiai pasiūlytų tikslinius Bendro rinkų organizavimo reglamento pakeitimus, kurie padėtų sustiprinti gamintojų poziciją derantis dėl žemės ūkio produktų tiekimo sutarčių ir jas sudarant, paskatintų bendradarbiavimą ir sumažintų kainų pokyčių poveikį galutinei kainai. Analogiškai, siekdamas dar labiau apsaugoti ūkininkus nuo nesąžiningos prekybos praktikos, rekomenduosiu, kad Komisija pasiūlytų naujas tarpvalstybinio vykdymo užtikrinimo taisykles pagal Direktyvą dėl nesąžiningos prekybos praktikos. Remdamasis šiuo metu atliekamo Direktyvos dėl nesąžiningos prekybos praktikos vertinimo rezultatais ir glaudžiai bendradarbiaudamas su visais suinteresuotaisiais subjektais, apsvaistysiu galimybę peržiūrėti dabartines taisykles. Be to, naudodamasis naujojo Žemės ūkio maisto produktų grandinės stebėjimo centro įžvalgomis, ketinu stiprinti vertės grandinėje veikiančių veiklos vykdytojų pasitikėjimą. Tai bus daroma didinant kainų nustatymo ir kainų pokyčių poveikio galutinei kainai skaidrumą.

Galiausiai, pirmenybę teiksiu supaprastinimui ir veiksmingam įgyvendinimui. Žemės ūkio konkurencingumui didinti reikia paprastesnės politikos ir galimybės naudotis tinkamomis priemonėmis. Tačiau taip pat reikalingas racionalus ataskaitų teikimo ir kontrolės mechanizmas, kuris padės tinkamai stebėti, kaip įgyvendinami mūsų politikos tikslai, įskaitant aplinkosaugos tikslus. Todėl mano ateities vizija padės užtikrinti pusiausvyrą: ūkininkams bus sudarytos sąlygos dirbti žemę nepatiriant pernelyg daug biurokratinių suvaržymų ir kartu bus numatytos tinkamos garantijos dėl ES lėšų naudojimo – bus taikoma derama atranka ir atsižvelgiama į veiklos rezultatus. Šiuo tikslu turime pasinaudoti skaitmeninių technologijų ir priemonių teikiama nauda, taip pat sumažinti mažesniems paramos gavėjams tenkančią našta: reikia taikyti paprastas schemas ir mažinti skaitmeninį atotrūkį tarp jaunesnių ir vyresnio amžiaus ūkininkų.

Komisija šiuo metu nuodugniai analizuoja ūkininkams ir nacionalinėms valdžios institucijoms tenkančią administracinę našta. Tą našta tikrai galima dar labiau sumažinti, todėl esu pasiryžęs šioje srityje padaryti pažangą, remdamasis šiuo metu atliekamos analizės rezultatais. Glaudžiai bendradarbiaudamas su kitais Kolegijos nariais, taip pat su suinteresuotaisiais subjektais, valstybėmis narėmis ir Europos Parlamentu, ketinu dar labiau sumažinti ūkininkams tenkančią administracinę našta, susijusią su visais Europos teisės aktais, darančiais poveikį žemės ūkiui

sektoriui. Be to, ūkininkams tenkančios naštos mažinimas ir BŽŪP racionalizavimas bus vienas iš prioritetų, kuriais bus vadovaujama teikiant pasiūlymus dėl BŽŪP po 2027 m.

4. Koks Jūsų požiūris į plėtros poveikį būsimai BŽŪP, ypač tiesioginių išmokų ateičiai? Kaip ketinate išvengti galimo neigiamo plėtros proceso poveikio ES žemės ūkio rinkoms ir gamintojams arba jį sušvelninti? Ar šiuo metu manote, kad reikia toliau reguliuoti Ukrainos produktų patekimą į rinką, kad būtų išvengta ES žemės ūkio rinkų destabilizavimo? Ar manote, kad nuo praėjusių metų birželio mėn. galiojančios apsaugos priemonės yra pakankamos? Kalbant plačiau, ką manote apie šiuo metu vykstančias naujas derybas dėl laisvosios prekybos susitarimo su Ukraina?

ES plėtros politika labiau nei bet kada yra geostrateginė investicija į mūsų žemyno ilgalaikę taiką, stabilumą, įtaką, konkurencingumą ir saugumą, taip pat mūsų žemės ūkio maisto produktų sektoriaus saugumą. Turime remti šalis kandidates ir potencialias šalis kandidates jų kelyje į ES ir pasirengti priimti naujas Sąjungos nares.

Šalių kandidačių priėmimas į Europos Sąjungą galėtų ją sustiprinti kaip geostrateginę veikėją žemės ūkio sektoriuje, padėti mums efektyviau prisidėti prie pasaulinio aprūpinimo maistu ir smarkiai padidinti ES strateginį savarankiškumą maisto, pašarų, biomasės ir dirvožemio srityse, atsižvelgiant į tai, kad dėl klimato kaitos didėja įvairių rūšių rizika. Tokia plėtra sukels ir iššūkių. Tačiau tai nėra nei pirmoji ES plėtra, nei pirmas kartas, kai turime apmąstyti, kokia ateitis laukia bendros žemės ūkio politikos išsiplėtusioje Sąjungoje. Šį iššūkį anksčiau jau yra pavykę įveikti, pakoregavus ES politiką dar iki stojimo: taikyta griežta stojimo procedūra, kuria užtikrinta, kad plėtros šalys iki stojimo būtų visiškai pasirengusios, ir skirta tikslinė parama. Tokia strategija padėjo panaikinti atotrūkį tarp senųjų ir naujųjų valstybių narių. Oficialus stojimas į ES tapo ne žlugdančiu sukrėtimu naujoms ir esamoms valstybėms narėms, o dar vienu sklandžios naujų valstybių narių integracijos į ES politiką ir biudžetą etapu. Tais atvejais, kai tai buvo būtina, po stojimo nustatyti papildomi pereinamieji laikotarpiai, skirti, pavyzdžiui, laipsniškam išmokų didinimui ir patekimui į ES darbo rinką, taip pat laipsniškai integracijai į vidaus rinką.

Glaudžiai bendradarbiausiu su Komisijos nariu, atsakingu už plėtrą, valstybėmis narėmis, plėtros šalimis ir suinteresuotaisiais subjektais, kad kartu aptartume žemės ūkio ateitį išsiplėtusioje Sąjungoje. Galimą plėtros poveikį žemės ūkiui dabartinėse valstybėse narėse reikia įvertinti, atsižvelgiant į keletą aspektų, kurie nėra pakankamai aiškūs:

- plėtros šalių ūkių struktūras ir gamybos pajėgumus iki jų įstojimo;
- būsimą paramą, kurią plėtros šalys gali gauti, kad padėtų prisitaikyti savo žemės ūkio sektorių (pavyzdžiui, pagal pasirengimo narystei pagalbos programas);
- nuolatinę žemės ūkio sektorių, kurie niekuomet nebūna statiški, ir vartojimo modelių Europos Sąjungoje, plėtros šalyse ir visame pasaulyje dinamiką.

Turime nepamiršti, kad stojimas yra ir bus nuopelnais grindžiamas procesas. Jis visiškai priklauso nuo kiekvienos partnerės pasiektos objektyvios pažangos, kuri vertinama pagal pagrindinius ES narystės kriterijus: demokratijos bei teisinės valstybės principų laikymąsi, ekonomikos ir viešojo administravimo reformas.

Taigi, nepriklausomai nuo plėtros perspektyvų, bendrą žemės ūkio politiką turime supaprastinti ir padaryti ją tikslingesnę, taip pat užtikrinti tinkamą paskatų, investicijų ir reglamentavimo pusiausvyrą. Specifiniai išsiplėtusios Sąjungos poreikiai papildo neišvengiamą poreikį modernizuoti ir supaprastinti bendrą žemės ūkio politiką. Taigi plėtra yra galimybė (bet ne priežastis) užtikrinti, kad mūsų išlaidos būtų geriau suderintos su mūsų nūdienos ir rytdienos politikos tikslais.

Esu įsitikinęs, kad, kaip ir anksčiau, mums pavyks prisitaikyti ir parengti tokią bendrą žemės ūkio politiką, kuri atitiktų išsiplėtusios Sąjungos realijas. Taip užtikrinsime, kad ta politika išliktų veiksminga ir būtų naudinga esamiems ir būsimiems ūkininkams visuose išsiplėtusios ES regionuose.

Kalbant apie prekybos santykius su Ukraina, pirmiausia norėčiau dar kartą pakartoti, kad palaikysiu Ukrainą ir Pirmininkės U. von der Leyen tvirtą įsipareigojimą toliau nenuilstamai ją remti neteisėto Rusijos agresijos karo akivaizdoje. Siekiant paremti Ukrainos ekonomiką, buvo imtasi neatidėliotųjų priemonių, t. y. ES autonominių prekybos priemonių, kuriomis nuo 2022 m. birželio mėn. visiškai liberalizuota prekyba su Ukraina. Atsižvelgiant į galimą spaudimą kaimyninių šalių rinkoms, dabartiniame Autonominių prekybos priemonių reglamente numatyti

mechanizmai (griežtesnės apsaugos nuostatos), kuriuos taikant siekiama atsižvelgti į ES gamintojų susirūpinimą keliančius klausimus. Tie mechanizmai padėjo stabilizuoti pažeidžiamiausias rinkas ir pasiuntė teigiamus signalus dėl ilgalaikės perspektyvos.

Pripažįstu, kad ateityje reikės stabilesnio struktūrinio susitarimo su Ukraina dėl mūsų tarpusavio prekybos žemės ūkio maisto produktais. Komisija jau įsipareigojo pradėti derybas su Ukraina dėl nuolatinio abipusio tolesnio prekybos liberalizavimo, kaip numatyta ES ir Ukrainos asociacijos susitarime. Išsamios ir visapusiškos laisvosios prekybos erdvės veikimo peržiūra taip pat prisidės prie laipsniškos Ukrainos integracijos į bendrąją rinką, o tai bus naudinga tiek ES, tiek Ukrainos piliečiams ir įmonėms. Atliekant tą peržiūrą bus atsižvelgta į dabar vykdomo liberalizavimo proceso metu sukauptą patirtį, be to, ji suteiks ES ir Ukrainos prekybos santykiams ekonominio tikrumo ir stabilumo. Turėtume siekti Ukrainos veiklos vykdytojams suteikti nuolatinių galimybių eksportuoti žemės ūkio maisto produktus į ES, tačiau kartu turime atsižvelgti į ES suinteresuotųjų subjektų susirūpinimą, visų pirma dėl konkrečių sektorių, kuriuose padidėjęs importas iš Ukrainos gali neigiamai paveikti padėtį rinkose. ES veiklos vykdytojai taip pat turės geresnių galimybių patekti į Ukrainos rinką. Rūpinsiusi ES ūkininkų interesais ir užtikrinsiu, kad pažeidžiamiesiems sektoriams šiame procese būtų skiriamas deramas dėmesys. Be to, kalbant apie šį nuolatinį abipusį rinkos atvėrimą, Komisija ketina susieti geresnes Ukrainos žemės ūkio produktų patekimo į Europos rinką sąlygas su laipsniška Ukrainos produktų atitiktimi atitinkamiems ES gamybos standartams.

5. Žemės ūkis labiau nei bet kuris kitas sektorius yra priklausomas nuo išorės veiksnių, pavyzdžiui, klimato reiškinių, nepastovių rinkų ar geopolitinių aplinkybių, kurioms jis turi mažai arba visai neturi įtakos. Todėl atsparus žemės ūkio sektorius ir patikimas krizių valdymas yra labai svarbūs būsimai žemės ūkio politikai. Kokios Jūsų, kaip paskirtojo Komisijos nario, idėjos, kaip pagerinti žemės ūkio sektoriaus atsparumą, krizių ir rizikos valdymą, įskaitant krizių rezervą, atsižvelgiant į pirmiau minėtus išorės iššūkius? Visų pirma, kaip planuojate spręsti su vandeniu susijusias problemas, įskaitant vandens prieinamumą, nes šie klausimai tampa vis svarbesni žemės ūkio gamybai?

Dėl klimato kaitos ir ekstremalių meteorologinių reiškinių, biologinės įvairovės nykimo ir taršos, taip pat žemės ūkio, miškų ir kitos pusiau natūralios ir natūralios žemės nykimo Europoje kyla vis daugiau pavojų, tad ji tampa pažeidžiamesnė. Kaip pabrėžiama šių metų kovo mėn. paskelbtoje Europos klimato rizikos vertinimo ataskaitoje, pietų Europos kultūrinių augalų auginimo sektoriuje jau pasiektas kritinis rizikos lygis. Be to, žemės ūkiui ir maisto sistemoms vis didesnę spaudimą daro geopolitiniai ir susiję ekonominiai pokyčiai. Visa tai neišvengiamai kelia milžiniškų iššūkių ES žemės ūkio maisto produktų sektoriui nuožmies vidaus ir tarptautinės konkurencijos sąlygomis. Tačiau ES žemės ūkio maisto produktų sektorius turi kuo didžiulius – visų pirma Europos ūkininkais ir ES teritorijų įvairove.

ES žemės ūkio ir maisto sektoriuje jau pradėta pertvarka, kurios tikslai – užtikrinti didesnę jo atsparumą ir tvarumą, švelninti klimato kaitą ir geriau prie jos prisitaikyti, mažinti to sektoriaus poveikį aplinkai, kartu toliau prisidedant prie ES ir pasaulinio apsirūpinimo maistu saugumo. Ta pertvarka yra inovacijas taikančių kvalifikuotų šio sektoriaus ūkininkų ir verslininkų nuopelnas. Šį faktą turėtume pripažinti.

Jei būsiu patvirtintas Komisijos nariu, užtikrinsiu, kad būtų dedama daugiau pastangų padėti ūkininkams ir įmonėms vykdyti šią pertvarką, taip pat sukurti tokias sąlygas, kad kiekvienas ES ūkininkas ir verslininkas atrastų geriausiai jo geografinės ir klimato realijas atitinkantį verslo modelį. Kaip nurodyta strateginio dialogo ataskaitoje, siekiant padidinti pokyčiams palankų žemės ūkio maisto produktų sektoriaus atsparumą, trumpalaikiai sprendiniai turi būti derinami su ilgalaikiais.

Sieksiu, kad Europos ūkininkams būtų taikoma ES pajamų politika.

Kad galėtume pasirengti ateičiai, turime efektyviau spręsti pasirengimo su klimatu susijusiai rizikai bei krizių valdymo klausimus ir užtikrinti, kad būtų ypač atsižvelgiama į kaimo vietovių poreikius. Kad rizikos valdymui žemės ūkio sektoriuje skirtas politikos metodas būtų efektyvus ir veiksmingas, jį taikant reikia atsižvelgti į šiuos aspektus: skirtingų rūšių rizikos sąveiką ir kompensacinį poveikį, ūkių strategijas, rinkos ir tiekimo grandinės sprendinius ir viešąją politiką. Nors krizių valdymo priemonės reikalingos tam, kad būtų galima reaguoti į katastrofinius įvykius trumpuoju laikotarpiu, jos neturėtų riboti transformacinių pokyčių ar kliudyti ūkininkams diegti ilgalaikius sprendinius. Svarbu, kad rizikos ir krizės valdymo politika sudarytų sąlygas pereiti prie atsparaus ir tvaraus žemės ūkio sektoriaus.

Su išskirtiniais įvykiais susijusios išlaidos lemia vis didesnę žemės ūkio draudimo rizikingumą draudimo veiklos vykdytojams, todėl būtina atrasti naujoviškus šios problemos sprendimo būdus. Nedviprasmiškai pasakau: esamos draudimo sistemos taps mažiau finansiškai perspektyvios tiek draudimo veiklos vykdytojams, tiek

apdraustiesiems. Kad ištrūktume iš šio užburto rato, turime geriau dalytis rizika, mažinti draudimo rizikingumą, kad pritrauktume daugiau privataus finansavimo, ir sukurti palankią aplinką, pavyzdžiui, imtis su rinkos skaidrumu susijusių priemonių. Įsipareigoju pasirūpinti geresne žemės ūkio rizikos valdymo priemonių pasiūla visose ES valstybėse narėse.

Taip pat peržiūrėsiu esamą BŽŪP priemonių rinkinį ir įvertinsiu galimybes šias priemones kuo labiau patobulinti, kad galėtume dar labiau padidinti Europos žemės ūkio sistemos atsparumą ir sumažinti tų priemonių rizikingumą rinkos dalyviams. Mano galva, bendroje žemės ūkio politikoje daugiau dėmesio turėtų būti skiriama paskatomis ir priemonėms, kurios padėtų užtikrinti ilgalaikį ūkių prisitaikymą prie klimato kaitos ir atsparumą, o kartu – sumažintų draudimo rizikingumą ir kainą.

Be rizikos valdymo priemonių, dar labai svarbios yra pasirengimo krizei ir reagavimo į ją priemonės: net ir veiksmingiausios rizikos prevencijos ir valdymo priemonės negali padėti išvengti krizių ir sukrėtimų (klimato, aplinkos, (geo)ekonomikos ar (geo)politikos), kurių padarinių ūkininkai vien savo jėgomis pašalinti neįstengia. Tai aiškiai nurodyta rekomendacijose, kurios pateiktos strateginio dialogo dėl žemės ūkio ateities Europos Sąjungoje ataskaitoje.

Jei būsiu patvirtintas Komisijos nariu, tęsiu pastaruoju metu pagal Europos pasirengimo apsirūpinimo maistu krizėms ir reagavimo į jas mechanizmą vykdomą veiklą ir skirsiu jai dar daugiau dėmesio. Ši veikla yra svarbus indėlis į ES pasirengimo krizėms strategiją maisto tiekimo ir apsirūpinimo maistu saugumo srityje. Todėl nekantraudamas laukiu būsimos S. Niinistö ataskaitos dėl galimybių pagerinti Europos civilinę ir gynybos parengtį. Toje ataskaitoje apsirūpinimo maistu saugumas turėtų būti laikomas esminiu parengties komponentu.

Krizių padarinius šalinti mums padėjo išskirtinės bendro rinkų organizavimo priemonės ir žemės ūkio rezervas. Naudodami šiuos du įrankius galėjome laiku skirti paramą ES ūkininkams įvairiose jų ekonominiame gyvybingumui įtakos turinčiose situacijose, pavyzdžiui, kai dėl geopolitinių aplinkybių buvo sutrikdytas rinkos veikimas, kai teko kovoti su gyvūnų ligų plitimu ar stengtis įveikti precedento neturinčių ekstremalių meteorologinių reiškinių ir gaivalinių nelaimių padarinius. Esu įsitikinęs, kad krizių valdymo priemonės yra svarbi valdžios institucijų rūpesčio ir Europos solidarumo su ūkininkais išraiška. Ateityje turime užtikrinti, kad krizių valdymo ir pasirengimo joms priemonės neatgrasytų ūkininkų nuo rizikos valdymo strategijų taikymo ūkiuose, pavyzdžiui, nuo perėjimo prie atsparaus ūkininkavimo praktikos.

Taip pat bus labai svarbu toliau dėti ir stiprinti pastangas didinti mūsų žemės ūkio sektoriaus atsparumą ne tik klimato kaitai, visų pirma ekstremaliems meteorologiniams reiškiniams (pavyzdžiui, potvyniams ir sausroms), bet ir bendram atšilimui ir pasikeitusiam kritulių režimui. Hidrologiškai atsparus žemės ūkio sektorius yra ne pasirinkimo galimybė, o būtinybė. Todėl, itin glaudžiai bendradarbiaudamas su Komisijos nariu, atsakingu už aplinką, hidrologinį atsparumą ir konkurencingą žiedinę ekonomiką, sieksiu, kad būtų parengta Hidrologinio atsparumo strategija, skirta padėti ūkininkams plėtoti vandenį tausojantį žemės ūkį.

BŽŪP parama tebėra labai svarbi veiklai, kurią vykdamas gerinama dirvožemio būklė, (ji padeda mažinti eroziją arba gerina absorbcines dirvožemio savybes, kad būtų efektyviau sprendžiamos su vandens pertekliumi arba sausra susijusios problemos), išsaugomi ir kuriami klimato kaitos poveikį švelninantys kraštovaizdžio elementai, taip pat investuojama į geresnę drėkinimo ir pakartotinio vandens naudojimo infrastruktūrą, remiamas tikslusis ūkininkavimas, auginami atsparesni kultūriniai augalai ir išvedamos atsparesnės veislės. Reikėtų skatinti taikyti naujus kraštovaizdžio planavimo metodus. Be to, būtina stiprinti konsultavimo paslaugų vaidmenį visoje ES teritorijoje. Tai yra svarbu, nes šios paslaugos yra tikra paspartis ūkininkams, nusprendusiems taikyti klimato kaitai atsparesnius ūkininkavimo metodus ir sistemas, pritaikytus prie vietos geografinių ir klimato sąlygų. Taip susidaro abipusiškai naudingos situacijos, nes žemės ūkio įmonių draudimas tampa patrauklesnis.

Turėtume atlyginti ūkininkams, kurie prisideda prie ekosisteminių paslaugų išsaugojimo ar atkūrimo. Nors šiai temai dėmesio skirsime rengdami laikotarpio po 2027 m. strategiją, valstybių narių pažanga šioje srityje jau gerai matoma, pavyzdžiui, jos taiko ekologines sistemas ir agrarinės aplinkosaugos bei klimato priemones.

Tikrai manau, kad pažeidžiamiausiuose regionuose reikia radikalesnių permainų. Turėsime kolektyviai numatyti ilgalaikį klimato kaitos poveikį, visų pirma vandens ištekliams, ir užtikrinti, kad žemės ūkio sektorius prisitaikytų ir būtų užtikrintas ilgalaikis jo atsparumas. Šis darbas apima ūkių įvairinimą ar pertvarkymą, naujų rinkų plėtrą ir specialius mokslinius tyrimus bei inovacijas. Galiu jus patikinti, kad ir šios užduotys tikrai sulauks mano dėmesio.

6. Pastaraisiais metais ir dešimtmečiais žemės ūkio sektorius dėjo daug pastangų, be kita ko, teikdamas tikslinę paramą pagal BŽŪP, kad taptų labiau tausojantis aplinką ir klimatą. Žemės ūkis jau dabar svariai prisideda prie

ES klimato, biologinės įvairovės ir aplinkos tikslų įgyvendinimo ir toliau tai darys ateityje, kartu atsižvelgdamas į žemės ūkio ir maisto sektoriaus socialinę ir ekonominę realybę, konkurencingumą ir pelningumą. Kaip ketinate remti ūkininkus šiame būtiname pokyčių procese? Ar tai būtų galima padaryti pagal dabartinę BŽŪP sistemą? Ar, atsižvelgiant į poreikį didinti investicijas žemės ūkio sektoriaus tvarumui užtikrinti, manote, kad reikia padidinti BŽŪP biudžetą ir kaip užtikrintumėte pakankamą finansavimą? Kokių kitų viešųjų ir privačiųjų priemonių, Jūsų nuomone, reikia siekiant padėti ūkininkams teikti viešąsias paslaugas?

Kad užtikrintume ilgalaikį mūsų ūkininkavimo sektoriaus konkurencingumą ir tvarumą, turime veikti išvien ir nepereikvoti planetos išteklių. Šį bendrą tikslą pasiekti galime tik nukreipdami savo bendras pastangas į tris tvarumo aspektus: ekonominį, aplinkos bei klimato ir socialinį. Kadangi šie trys aspektai yra tarpusavyje susiję, teikdami pirmenybę tik vienam aspektui ir palikdami nuošalyje kitus, to tikslo nepasieksime. Užtikrinti sektoriaus gyvybingumą ir ilgalaikį Europos piliečių aprūpinimą maistu galima tik vieninteliu būdu – garantuojant gausų įvairaus, kokybiško ir įperkamo maisto tiekimą, taip pat tvariai valdant gamtos išteklius ir puoselėjant kaimo vietas.

Jei būsiu patvirtintas Komisijos nariu, ketinu remtis rezultatais, kurie jau pasiekti įgyvendinant BŽŪP strateginius planus ir žaliojo kurso iniciatyvas, ir atsižvelgti į ūkininkų ir nacionalinių administracijų dedamas pastangas. Kaip neseniai patvirtino Europos Audito Rūmai savo 2024 m. rugsėjo 30 d. ataskaitoje dėl BŽŪP strateginių planų, 2023–2027 m. BŽŪP strateginių planų reglamente nustatyta žalinimo architektūra sudaro sąlygas didinti BŽŪP aplinkos ir klimato srities užmojus, tačiau šį potencialą reikia geriau išnaudoti rengiant nacionalinius planus. Todėl padėsiu valstybėms narėms veiksmingai įgyvendinti jų BŽŪP strateginius planus, tačiau taip pat esu tvirtai įsipareigojęs šalinti trūkumus ir kuo geriau pasinaudoti įgyta patirtimi, naujais įrodymais ir suinteresuotųjų subjektų atsiliepimais, bendradarbiaudamas su Europos Parlamentu ir valstybėmis narėmis.

Manau, kad BŽŪP strateginiai planai yra tinkama integruoto BŽŪP politikos tikslų įgyvendinimo priemonė, nes valstybės narės, naudodamosi tais planais, rengia ir taiko priemones, pritaikytas jų teritorijose kylančioms problemoms spręsti. BŽŪP – svarbiausias ES aplinkos srities finansavimo šaltinis – gali padėti užtikrinti, kad gamyba būtų neatsiejama nuo gamtos. Tai lėmė didesnę užmojų keliose srityse – 32 proc. BŽŪP lėšų skirta klimato, aplinkos ir gyvūnų gerovės tikslams (beveik 97 mlrd. eurų 2023–2027 m. BŽŪP planams skirtų asignavimų) įgyvendinti.

Kitaip nei kituose ekonomikos sektoriuose, žemės ūkio gamyba yra neatsiejama nuo gamtos bei ekosistemų, kurios yra jos pamatas. Žemės ūkis daro teigiamą išorinį poveikį, pavyzdžiui, tai gali būti kraštovaizdžio priežiūra, ekonominė veikla atokiose kaimo vietovėse ir teigiamas tam tikros ūkininkavimo praktikos poveikis biologinei įvairovei. Šį teigiamą poveikį reikia išlaikyti. Kartu turime mažinti neigiamą išorinį poveikį, tvariai valdyti gamtos išteklius ir prireikus juos atkurti. Gera dirvožemio būklė, prisitaikymas prie klimato kaitos, apdulkinimas, maisto medžiagų balansas, priklausomybės nuo iškastinio kuro mažinimas ir tausūs pesticidų ir trąšų bei jiems alternatyvių medžiagų naudojimas yra labai svarbūs ilgalaikiam gyvybingumui, ir tai tik keli pavyzdžiai. Daugeliu atvejų siekiant prisitaikyti prie klimato kaitos gali prireikti esminių valdymo pokyčių.

Negalime pamiršti BŽŪP tikslo užtikrinti deramą žemės ūkiu besiverčiančios bendruomenės gyvenimo lygį ir produkcijos tiekimą priimtinais kainomis, kaip nustatyta Sutarties 39 straipsnyje. Pasimokę iš ūkininkų pavasario protestų turime parengti ir taikyti naują strategiją, kuri užtikrintų tvarumą, taip pat padėtų ūkininkams mažinti priklausomybę nuo iškastinio kuro ir išsaugoti biologinę įvairovę.

Manau, kad yra galimybių skatinti siekti teigiamų aplinkosauginių ir socialinių rezultatų, atlyginant už ekosistemines paslaugas ir taikant su jomis susijusias paskatas. Kad galėtume pasiekti visus užmojus, taip pat turėsime paramą teikti tikslingiau. Skatinant siekti teigiamų aplinkosauginių ir socialinių rezultatų, svarbus vaidmuo teks atlygio už ekosistemines paslaugas ir su jomis susijusių paskatų sistemai. Planuodami būsimą ES biudžetą turime užtikrinti, kad BŽŪP būtų tikslinga ir kad būtų nustatyta tinkama paskatų, investicijų ir reglamentavimo pusiausvyra. Todėl visų pirma įvertinsiu, be kitų dalykų, geriausias galimybes, susijusias su BŽŪP išmokų sąlygomis, ir daug dėmesio skirsiu teisėkūros iniciatyvoms kitose srityse, kurios gali daryti poveikį žemės ūkio sektoriui.

Strateginio dialogo dėl žemės ūkio ateities Europos Sąjungoje forumas laikėsi nuomonės, kad norint pasiekti ES tikslus, susijusius su žemės ūkiu ir maisto gamyba, kaimo plėtra, poveikio klimatui neutralumu ir biologinės įvairovės atkūrimu, reikia paveikti ir efektyvių veiksnių ir atsakomųjų priemonių, kurie padėtų pasiekti prioritetus, visų pirma užtikrinti žemės ūkio sektoriaus konkurencingumą, atsparumą ir tvarumą, ES apsirūpinimo maistu savarankiškumą ir realius pokyčius mūsų kaimo bendruomenėse.

Europos žemės ūkiui kylantys su pertvarka ir prisitaikymu susiję iššūkiai reiškia, kad reikia rasti pertvarkos finansavimo šaltinių ir sumažinti su ja susijusią riziką, tačiau šiais tikslais neturime apsiriboti tik BŽŪP. Yra daug ūkininkų, norinčių investuoti ir imtis permainų, tačiau jie negali gauti komercinio finansavimo. Šis finansavimo trūkumas, kaip apskaičiuota, siekė 62 mlrd. eurų (2022 m.) ir pastaraisiais metais padidėjo, o tam tikros grupės, pavyzdžiui, smulkūs ar jaunieji ūkininkai, atsidūrė ypač nepalankioje padėtyje. Atotrūkis taip pat didelis žaliųjų investicijų srityje, nes jos neduoda tiesioginės investicijų grąžos. Glaudžiai bendradarbiaudamas su Europos investicijų banku ketinu kuo labiau padidinti viešųjų investicijų šaltinius ir kartu pritraukti privatųjį kapitalą ir sumažinti su juo susijusią riziką. Taip pat raginsiu valstybes nares efektyviau naudotis BŽŪP finansinėmis priemonėmis ir parama pažangiausioms inovacijoms ir žinių perdavimui.

Toliau svarstysiu naujus verslo modelius ir galimybes ūkininkams gauti pajamų iš papildomų šaltinių, susijusių su neutralaus poveikio klimatui ir gamtai palankia ekonomika, pavyzdžiui, bioekonomika (likučių, atliekų ar biomasės valorizacija) arba anglies kaupimo ūkininkavimu ir biologinės įvairovės sertifikavimu (anglies dioksido kreditais ir gamtos kreditais). Kad pajavairintų savo pajamas, ūkininkai taip pat gali prisijungti prie atsinaujinančiosios energijos gamintojų. Vykdydami savo iniciatyvas taip pat turime bendradarbiauti ir dalytis atsakomybe su maisto ir gėrimų pramonės subjektais bei vartotojais. Maisto pramonė yra priklausoma nuo ūkininkų, nes jie aprūpina ją žaliavomis. Taigi, sveikas, tvarus ir atsparus žemės ūkio sektorius tai pramonei yra gyvybiškai svarbus. Todėl šis sektorius turėtų sąžiningai prisidėti prie atlygio ūkininkams už tvaresnę žemės ūkio produktų gamybą.

7. Kaip planuojate plėtoti gyvulininkystės sektorių ir kartu prisidėti prie klimato politikos veiksmų plano? Kaip ketinate skatinti inovacijas šioje srityje? Kaip užtikrinsite nuoseklų ir veiksmingą teisės aktų, kuriais siekiama sumažinti gyvulininkystės sektoriuje išmetamą teršalų kiekį, įgyvendinimą ir kaip siektumėte, kad nebūtų įvairių teisinių lygmenų ir papildomos administracinės naštos ūkininkams?

Ūkinių gyvūnų skaičius Europos Sąjungoje toliau mažėja – per pastaruosius dešimt metų sumažėjo 7,8 proc. Tačiau jis skirtinguose ES regionuose mažėja nevienodai. Galvijų skaičius sumažėjo 5 proc., kiaulių – 6 proc., avių – 9 proc., o ožkų – 15 proc. (2023 m., palyginti su 2013 m.).

Gyvulininkystės sektoriaus tvarumo ir konkurencingumo užtikrinimas Europos Sąjungoje yra ne tik žemės ūkio prioritetas, bet ir strateginis tikslas, susijęs su platesniais aplinkos, socialinio ir ekonominio tvarumo tikslais. Tai labai svarbus ES žemės ūkio maisto produktų sistemos ramstis, padedantis užtikrinti apsirūpinimo maistu saugumą, užimtumą kaimo vietovėse, išsaugoti įvairių ir gražų kraštovaizdį visoje Europoje, taip pat mūsų kultūros paveldą. Gyvulininkystės sektorius, kuriame vyrauja šeimos ūkiai, gali atlikti labai svarbų vaidmenį išsaugant kaimo gyvybingumą. Kalnuotuose regionuose arba vietovėse, kuriose esama gamtinių kliūčių, gyvulininkystė dažnai yra vienintelė perspektyvi ekonominė veikla. Jei gyvulininkystė šiose vietovėse nebūtų vystoma, jose galėtų kilti tokių problemų, kaip žemės apleidimas, spartesnis gyventojų skaičiaus mažėjimas, darbo vietų praradimas ir ekonominis sąstingis. Tačiau gyvulininkystė daro poveikį klimatui ir aplinkai – vandeniui, orui, dirvožemiui ir gamtai. Tas jos poveikis yra gerai žinomas, tad tai yra problema, kurią turime spręsti.

Ketinu pasirūpinti, kad gyvulininkystės sektoriuje būtų efektyviau užtikrinamas ekonominis, aplinkosauginis ir socialinis tvarumas: pagal BŽŪP jam bus taikoma palanki sistema, deranti su kitų sričių politika, visų pirma klimato ir aplinkos. Užtikrinsiu, kad šio tikslo būtų siekiama laikantis holistinio požiūrio, pagal kurį būtų nustatyti aiškūs pagrindiniai principai, taikytini ūkiuose ir visoje tiekimo grandinėje. Nepaliausiu rūpintis, kad ūkininkams tenkanti administracinė našta būtų mažinama.

Nors per pastaruosius du dešimtmečius Europos Sąjungos žemės ūkio sektoriuje išmetamas teršalų kiekis šiek tiek mažėjo (tikimasi, kad ši tendencija išliks ir ateityje), gyvulininkystės sektorius turi tęsti pastangas pereiti prie tvaresnės praktikos. Taip pat svarbu pabrėžti, kad tam tikrose vietovėse ūkinių gyvūnų daromas neigiamas poveikis aplinkai viršijo priimtą lygį ir būtina imtis veiksmų pusiausvyrai atkurti. Šiuo atveju reikia vadovautis kompleksišku požiūriu. Valstybės narės ir toliau turėtų turėti galimybę pagal BŽŪP naudotis toms problemoms spręsti skirtomis priemonėmis, tarp kurių: skatinimas taikyti tvarią praktiką, alternatyvių verslo modelių kūrimas, mokslinių tyrimų ir plėtros rėmimas, taip pat naujų technologijų diegimas.

Pavyzdžiui, auginant gyvulius ganyklose teikiamos įvairios ekosisteminės paslaugos. Ganomi atrajotojai – tai pavyzdys, kaip galima taikyti gamtos procesais pagrįstus sprendinius: jie padeda reguliuoti pievų biomasę, mažinti miškų gaisrų riziką ir kaupti anglies dioksidą dirvožemyje. Ganomi gyvuliai padeda išsaugoti gerą ekosistemų būklę: dėl gražinamų organinių medžiagų ir azoto dirvožemis tampa derlingesnis. Ganymas taip pat padeda puoselėti biologinę įvairovę, pavyzdžiui, paliktas mėšlas yra tinkamas vabzdžių ir paukščių buveinėms. Be to, žolinių pašarų naudojimu grindžiamos gyvulininkystės sistemos prisideda prie anglies dioksido sekvestracijos

dirvožemyje ir padeda švelninti klimato kaitą. Ekstensyvosios gyvulininkystės sistemos taip pat padeda tvariai gaminti maisto produktus teritorijose, kuriose kultūrinių augalų auginimas nėra perspektyvus, taigi jų indėlis į prisitaikymą prie klimato kaitos tampa dar svarbesnis. Šią tvarią praktiką rinkos turi remti ir už ją atlyginti.

Labai svarbu taikyti prie vietos sąlygų, ūkininkavimo praktikos ir ekonominių realiųjų pritaikytus metodus.

Nors išmetamųjų teršalų kiekiui sumažinti pastangų įdėta nemažai, tą kiekį reikia dar labiau sumažinti. Pirmiausia pasirūpinsime, kad tiek ūkių, tiek nacionaliniu lygmeniu būtų efektyviau matuojamas išmetamas ŠESD kiekis, nes tai padės mums gauti konsoliduotus ES lygmens duomenis. Turime geriau įvertinti gerosios praktikos poveikį žemės ūkio sektoriuje išmetamųjų teršalų mažinimui, nes į tą poveikį nėra deramai atsižvelgiama rinkose arba nacionalinėse ŠESD apskaitos ataskaitose. Be to, atliekant šią pertvarką svarbus vaidmuo teks technologinėms inovacijoms. Tikslusis ūkininkavimas, specialios veisimo programos, geresnė gyvūnų sveikatos praktika, metano kiekį mažinantys pašarų priedai, mėšlo tvarkymas, integruotas ganyklų tvarkymas ir novatoriški su pašarais susiję sprendiniai – visos šios priemonės bus labai svarbios norint sumažinti aplinkosauginį gyvulininkystės pėdsaką. Ypač daug dėmesio skirsiu jau parengtai ir įgyvendinamai mokslinių tyrimų ir inovacijų programai. Užtikrinsiu, kad jos daug žadantys rezultatai būtų prieinami visiems. Tie klimatui nekenkiantys metodai turėtų būti taikomi praktiškai.

Kurdami gyvulininkystės sektoriaus ateitį turime vadovautis šiais pagrindiniais principais: moksliniais įrodymais, konsultacijomis su suinteresuotaisiais subjektais ir technologinėmis inovacijomis. Rengdamas ilgalaikes sektoriaus perspektyvas pasirūpinsiu, kad diskusijos būtų grindžiamos patikimais moksliniais įrodymais, nes tik taip galima užtikrinti, kad politiniai sprendimai būtų grindžiami faktais. Be to, užtikrinsiu, kad į sektoriaus ateities vizijos formavimo procesą būtų įtraukti visi suinteresuotieji subjektai (įskaitant ūkininkus, vartotojus, pilietinės visuomenės atstovus, mokslininkus ir politikos formuotojus) ir kad jie inovacijas įgyvendintų praktiškai.

Kaip minėjau, jei būsiu patvirtintas Komisijos nariu, per pirmąsias 100 naujos kadencijos dienų parengsi strateginio dialogo rekomendacijomis grindžiamą žemės ūkio ir maisto sektoriaus viziją, į kurią kaip neatsiejama jos dalis bus įtraukta ir gyvulininkystės ateitis. Remdami inovacijas, skatindami diegti pritaikytus sprendinius, galime sukurti atsparų ir tvarų ES gyvulininkystės sektorių.

Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komiteto klausimai

8. Kaip sieksite, kad būtų įgyvendinti aplinkos ir klimato (ŠESD, įskaitant metaną) tikslai ir sykiu užtikrintas ES ūkininkų ekonominis ir socialinis tvarumas, taip pat jų vaidmuo užtikrinant ES apsirūpinimo maistu saugumą? Ar galite pateikti išsamią informaciją apie siūlomą tvarumo sertifikavimo schemų lyginamosios analizės sistemą, kuria siekiama suderinti ūkių tvarumo vertinimo metodiką? Kokiais kriterijais ji bus grindžiama? Kaip dėl jos sumažės sektoriui tenkanti administracinė našta? Kaip numatote pasiekti ES 2030 m. ekologinio ūkininkavimo tikslą? Kaip planuojate bendradarbiauti su už sveikatą ir gyvūnų gerovę atsakingu Komisijos nariu bendros sveikatos koncepcijos ir teisės aktų sistemos, skirtos tvarioms maisto sistemoms, srityje? Kalbant apie pastarąjį punktą – ar ketinate įtraukti šį pasiūlymą į 2025 m. Komisijos darbo programą? Kaip užtikrinsite, kad ši teisės aktų sistema būtų taikoma visiems suinteresuotiesiems subjektams ir kad joje būtų laikomasi integruoto požiūrio į tvarumo skatinimą visoje vertės grandinėje – nuo žemės ūkio iki maisto švaistymo mažinimo, gyvūnų gerovės, sveikesnės tvarios mitybos ir aukštos kokybės maisto?

Atsižvelgiant į žemės ūkio ir maisto sistemų poveikį klimatui ir aplinkai, mums reikia suformuoti bendrą nuoseklų požiūrį į tai, kaip įvairios maisto sistemos dalys turi padėti siekti klimato tikslų ir spręsti aplinkos srities uždavinius. Šiuo atžvilgiu žemės ūkio indėlis yra svarbus – kaip ir kitų sektorių. Maisto gamyba yra neatsiejama nuo gamtos ir ekosistemų, kurios yra jos pamatas. Neturėdami geros būklės dirvožemio, negalėsime garantuoti ūkininkams pajamų.

Kad būtų galima sėkmingai įgyvendinti aplinkos ir klimato srities tikslus, būtina daugiau dėmesio skirti paskatomis ir investicijoms. Tai padės užtikrinti tinkamą paskatų, investicijų ir reglamentavimo pusiausvyrą. Todėl ketinu remtis jau vykdomu intensyviu darbu aplinkos ir klimato srityje pagal dabartinę BŽŪP paramos sistemą, taip pat pagal patvirtintus arba svarstomus aplinkos ir klimato teisės aktus, įskaitant Gamtos atkūrimo reglamentą. Paties žemės ūkio labai turime imtis veiksmingų priemonių dirvožemio derlingumui užtikrinti, maisto medžiagų praradimui mažinti ir biologinei įvairovei bei jos teikiams paslaugoms atkurti, tačiau dėl tokios veiklos neturi nukentėti ūkininkai.

Pagal BŽŪP daugiau dėmesio turėtų būti skiriama išmetamam teršalų kiekiui, visų pirma tiek nacionaliniu, tiek ūkių lygmeniu turėtų būti efektyviau matuojamas išmetamas ŠESD kiekis, nes tai padės gauti konsoliduotą ES

lygmens duomenų. Reikia labiau atsižvelgti į gerosios praktikos poveikį žemės ūkio sektoriuje išmetamų teršalų mažinimui (šioje srityje nuveikta jau visai nemažai): į tą poveikį nėra deramai atsižvelgiama rinkose arba nacionalinėse ŠESD apskaitos ataskaitose. Antra, norint sumažinti žemės ūkio sektoriuje išmetamų teršalų, įskaitant metaną, kiekį, reikės tobulinti tam tikras BŽŪP priemones ir tikslingiau teikti paramą, be kita ko, skirtą konkrečioms teritorijoms ar gyvulininkystei, taip pat diegti mėšlo tvarkymo inovacijas.

Ekologinės gamybos sektoriaus pavyzdys rodo, kad galimybių plėtoti aplinkos atžvilgiu tvarų ir ekonomiškai perspektyvų ūkininkavimą yra. Tvirtai tikiu šio sektoriaus potencialu Europos Sąjungoje. Ketinu ir toliau daug dėmesio skirti jo plėtrai. Šiandien BŽŪP strateginiuose planuose ekologinės gamybos sektoriui numatyta skirti didelę paramą ir siekti plataus užmojo tikslų. Tad bus svarbu užtikrinti paramos tęstinumą ir taip sudaryti palankesnes sąlygas pereiti prie ekologinės gamybos ir išlaikyti ekologinį ūkininkavimą. Taip pat neturime pamiršti, kad reikia remti ekologiškų produktų rinkos paklausos plėtrą ir skatinti vartojimą, pavyzdžiui, taikyti pardavimo skatinimo politiką arba keisti viešųjų pirkimų taisykles.

Kaip matyti iš bendros sveikatos koncepcijos, esama aiškių sąsajų tarp žmonių, gyvūnų, augalų sveikatos ir geros aplinkos būklės. Siekiant išsaugoti ilgalaikį ES maisto sistemos atsparumą, itin svarbu laikytis holistinio požiūrio, tačiau šį ilgalaikį tikslą turime pasiekti laikydamiesi naujo požiūrio į tvarumą, kaip rekomenduojama ir strateginio dialogo ataskaitoje. Užuoat teikę naujus pasiūlymus dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų, savo tikslus galime pasiekti efektyviau įgyvendindami galiojančius teisės aktus ir užtikrindami jų vykdymą, taip pat taikydami pokyčiams palankias paskatas ir naujas rinka grindžiamas priemones. Šiuo tikslu ketinu glaudžiai bendradarbiauti su Komisijos nariu, atsakingu už sveikatą ir gyvūnų gerovę, taip pat su Komisijos nariu, atsakingu už žuvininkystę ir vandenynus, Komisijos nariu, atsakingu už aplinką, hidrologinį atsparumą ir konkurencingą žiedinę ekonomiką, Komisijos nariu, atsakingu už klimata, nulinį taršos balansą ir švarų augimą, ir kitais Kolegijos nariais.

Bus labai svarbu laikytis į konkrečius ūkininkų poreikius orientuoto pragmatiško požiūrio, pagrįsto principu „iš apačios į viršų“. Be kita ko, bendradarbiaudamas su ūkininkais, visais maisto tiekimo grandinės dalyviais, vartotojų atstovais ir mokslo bendruomene ketinu parengti suderintą ūkių tvarumo vertinimo sistemą – lyginamosios analizės sistemą. Ši sistema, grindžiama esamomis viešosiomis ir privačiosiomis sistemomis ir realia ūkių padėtimi, gali padėti ūkininkams, nes jiems reikėtų užregistruoti tvarumo duomenis tik vieną kartą, ir taip sumažinti administracinę naštą. Ja naudodamiesi ūkininkai galėtų efektyviau atlikti savo tvarumo rezultatų lyginamąją analizę, be to, tokia sistema padėtų efektyviau nustatyti skirtingų tvarumo aspektų prieštaravimus. Jos pagrindu galėtų būti taikomos viešosios ar privačiosios tvarumo schemas, kaip nurodyta strateginio dialogo ataskaitoje. ES masto lyginamosios analizės sistema žemės ūkio maisto produktų sektoriuje bus priemonė, kuri skatins ūkininkus taikyti tvarią praktiką ir suteiks jiems galimybę tai įrodyti, kad gautų geresnį atlygį iš rinkos. Strateginio dialogo ataskaitoje taip pat nurodyta, kad perėjimo prie labiau subalansuotos mitybos skatinimas yra svarbus piliečių sveikatai ir gerovei. Jei būsiu patvirtintas Komisijos nariu, bendradarbiaudamas su Komisijos nariu, atsakingu už sveikatą ir gyvūnų gerovę, sieksiu pažangos šioje srityje, nors ES kompetencija maisto vartojimo srityje yra ribota. Be to, maistas turi stiprų socialinį ir kultūrinį aspektą: nacionalinės ir regioninės valdžios institucijos turi daugiausia galimybių imtis veiksmų, nes yra atsakingos už švietimą, visuomenės sveikatą ir mokesčius, o tai yra pagrindiniai tvarios ir sveikos mitybos skatinimo elementai. Vis dėlto yra sričių, kuriose ES gali suteikti pridėtinės vertės ir remti ar papildyti šias pastangas.

Esu pasiryžęs tęsti ES žemės ūkio ir maisto produktų pardavimo skatinimo programą, atsižvelgdamas į tai, kad ją remia tiek valstybės narės, tiek Europos Parlamentas.

Be to, esu pasiryžęs tęsti ES mokykloms skirtą programą ir didinti jos efektyvumą. Tai viena iš unikalių ES lygmens priemonių, kuri skirta svarbiausiai auditorijai – moksleiviams: jiems ne tik siūloma įvairių sveikų žemės ūkio produktų (vaisių, daržovių ir pieno produktų), bet ir suteikiama daugiau informacijos apie ūkininkavimą, aplinką ir subalansuotą mitybą. Be to, pagal mūsų ES viešųjų pirkimų taisykles maisto produktus perkančios valdžios institucijos gali atsižvelgti į tam tikrus tvarumo kriterijus. Šiuo klausimu taip pat esu pasiryžęs bendradarbiauti su vykdomuoju pirmininko pavaduotoju, atsakingu už klestėjimą ir pramonės strategiją, taip pat už sveikatą ir gyvūnų gerovę atsakingu Komisijos nariu.

Didesnė ūkinių gyvūnų gerovė duoda realios naudos ūkininkams, visų pirma mažinama ligų protrūkių rizika, taip pat reikia mažiau vaistų, o tai daro teigiamą poveikį atsparumo antimikrobinėms medžiagoms, sergamumo ir mirtingumo mažinimui. Be to, didėja gyvulininkystės pelningumas. Dabartinė BŽŪP padeda ūkininkams pasiekti aukštesnę gyvūnų gerovės ir sveikatos lygį. Jei būsiu patvirtintas Komisijos nariu, glaudžiai bendradarbiausiu su Komisijos nariu, atsakingu už sveikatą ir gyvūnų gerovę. Visų pirma, sieksiu, kad būtų modernizuotos gyvūnų gerovės taisyklės ir tai būtų daroma atsižvelgiant į mokslinius, aplinkos, ekonominius ir socialinius veiksnius.

Dėl maisto švaistymo – jei būsiu patvirtintas Komisijos nariu, esu pasiryžęs kartu su už aplinką atsakingu Komisijos nariu ir už sveikatą ir gyvūnų gerovę atsakingu Komisijos nariu paspartinti ES pažangą siekiant darnaus vystymosi tikslo Nr. 12.3 – iki 2030 m. perpus sumažinti maisto atliekų kiekį pasaulyje mažmeninės prekybos ir vartojimo lygmenimis ir sumažinti maisto nuostolius. Šiuo tikslu sieksiu integruoti maisto švaistymo ir nuostolių klausimą į visų atitinkamų sričių politiką, įskaitant žemės ūkio politiką. Remsiu tolesnius veiksmus, kurie padės sumažinti maisto švaistymą ir nuostolius.

Žuvininkystės komiteto klausimas

9. Kaip eidamas savo pareigas atsižvelgsite į ES žvejybos ir akvakultūros sektorių svarbą, jų indėlį į ES apsirūpinimo maistu savarankiškumą ir jūrų ekosistemų apsaugą tiek trumpuoju, tiek ilguoju laikotarpiu?

Žvejybos ir akvakultūros sektoriai yra pagrindinis daugelio mūsų žemyno bendruomenių ramstis. Jie atlieka labai svarbų vaidmenį užtikrinant apsirūpinimo maistu saugumą, taip pat užimtumą ir ekonominę veiklą daugelyje regionų.

Nepaisant to, importuojame beveik 70 proc. visų ES suvartojamų žvejybos ir akvakultūros produktų. Nors Europos akvakultūros produktų gamyba turi didžiulį potencialą, jos apimtis tebėra palyginti maža ir stabili.

Jei būsiu patvirtintas Komisijos nariu, glaudžiai bendradarbiaudamas su Komisijos nariu, atsakingu už žuvininkystę ir vandenynus, užtikrinsiu, kad į žvejybą ir akvakultūrą būtų tinkamai atsižvelgta rengiant žemės ūkio ir maisto sektoriaus viziją. Be to, drauge su vykdomuoju pirmininko pavaduotoju, atsakingu už sanglaudą ir reformas, didinsim kaimo ir pakrančių vietovių patrauklumą dabartinei ir būsimoms kartoms.

Kad užtikrintų apsirūpinimo maistu saugumą, ES turi puoselėti konkurencingą, tvarų ir atsparų žvejybos ir akvakultūros sektorių, taip pat išsaugoti mūsų kaimo, vandenynų bei jūrų ir upių pakrančių vietovių gyvybingumą. Taip pat turime nepamiršti, kad tai, kas vyksta sausumoje, daro didelį poveikį mūsų jūroms. Pavyzdžiui, maisto medžiagų praradimas daro neigiamą poveikį tiek žemės ūkiui, tiek vandenynams, o tai reiškia, kad žuvininkystės ir turizmo sektoriai dėl to patiria papildomų išlaidų. Esu tvirtai įsitikinęs, kad turėtume laikytis holistinio požiūrio į maisto sistemą, į kurią turėtų būti integruoti ir žemės ūkio, ir žuvininkystės bei akvakultūros aspektai. Šiame pertvarkos procese svarbus vaidmuo tenka vartotojams. Pagrindinis veiksnys, kuris lemia jų vartojimo sprendimus, tebėra kaina. Svarbu sukurti tinkamą palankią aplinką, kurioje rinka atlygintų už tvaresnę praktiką. Vartotojų informavimo srityje reikės dėti daugiau pastangų, kad būtų užtikrintas sklandus perėjimas prie tvarios praktikos: turime bendradarbiauti tokiose galimose srityse, kaip išsamesnis kilmės ženklavimas.